

Het was voor de vluchtelingencomité's een geweldige opgave om ze allen onder te brengen en om voor voeding zorg te dragen. Dan te bedenken dat de prijzen van levensmiddelen danig gestegen waren. Er werd voor stro en dekens gezorgd. Door damescomité's werden reglementen voor de vluchtelingen opgesteld. Zo werd voorgeschreven, in verband met ongedierte, dat jongens en meisjes tot 12 jaar, kaal geknipt moesten worden. De Hoornse kappers werden verzocht belangeloos deze opdracht te vervullen.

Zelf kapper zijnde kreeg ik hiervoor perceel Grote Oost 10, laatst bewoond door de Heer Hartman en dat nu leeg stond, met enkele collega's toegewezen. Dit was nu niet de aangenaamste bezigheid, daar er natuurlijk vanuit de kinderen, trouwens ook van ouders, een geweldig verzet kwam. Maar het moest gebeuren.

Onder de vluchtelingen was een jong paar waarvan de man ook kapper was en die begon te helpen. Hierdoor onstond een band tussen deze kapper Freddy Elbers en zijn vrouw Jenny Gilleams en de familie Ridderikhoff. Freddy kwam bij mijn vader op drukke dagen in de herenkapsalon helpen. Natuurlijk kwam zijn vrouwtje ook bij ons thuis. Deze had een bijzondere mooie zangstem en was koorlid bij de opera te Antwerpen.

Spoedig kwam haar broer Frans met zijn vrouw Fonsien ook naar Hoorn. Freddy en Jenny kregen een kamer aangeboden bij de Heer en Mevrouw H. J. Clarion, gemeenteontvanger in Hoorn en wonende Koepoortsweg. Dit huis heeft plaats moeten maken voor de van Dedemstraat.

Jenny werd door verschillende instanties gevraagd om op te treden, ten bate van de Belgische vluchtelingen. Ze had overal een geweldig succes. Dit bracht haar toch wel op het idee om met haar man, broer en schoonzuster een cabaretclubje te vormen en daarmee West-Friesland te bereizen. Als begeleiders werden aangezocht H. C. Junge sr., pianist, kleermaker en caféhouder op de Vischmarkt, *balmuzikant en beter bekend als pianist in de bioscoop en verder een prima klant van z'n eigen café, en Sjoerd Steggerda, violist, ook uit Hoorn. Dit clubje had een ongekend succes in West-Friesland. Want 't was de roep „de Belzen komme” of de zaal raakte uitverkocht. Het sentiment bleef niet uit, want wanneer Jenny met haar mooie stem „Klokke Roelant” of „De Vlaamse Leeuw” bracht, begonnen de vrouwen al te grienen.

Nadat onenigheid was ontstaan onder de artiesten, vertrokken Freddy en Jenny naar Amsterdam.

Jenny snabbelde daar bij verschillende clubjes en werd geëngageerd door de bekende impressario Max van Gelder. 27 april 1919 werd ze geëngageerd door Jean Louis Pisuisse. Freddy wilde weer naar Antwerpen, maar Jenny wilde in Holland blijven. Freddy vertrok naar Antwerpen en de ontbinding van het huwelijk was begonnen.

Al spoedig begon er een verhouding te ontstaan tussen Jenny en Pisuisse, die gehuwd was met de actrice Fie Carelsen. De verhouding had gevolgen en 31 maart 1920 werd een dochter geboren.

In 1927 kwam het einde toen een zanger uit het Pisuisse-ensemble en amoureuze vereerder van Jenny, hen beide op het Amsterdamse Rembrandtplein neerschoot. Het doek zakt.

Vele acties werden er toen ondernomen o.a. concerten, toneelvoorstellingen, balavonden, alles ten bate van de Belgische vluchtelingen.

Nu was het niet allemaal ellende en droefgeestigheid in Hoorn. Toneel, operette, cabaretvoorstellingen en concerten door beroeps of amateurs gingen even goed door, al werd het tintje eraan verbonden van: voor de Belgische vluchtelingen, de militairen aan de grenzen en de kust, de mobilisatieslachtoffers, het Rode Kruis enz. Ook werd er gedanst, daar de meeste uitvoeringen besloten werden met een bal.

Ook werd er gedanst 's zondags in het Roomhuis op de Koepoortsweg. Artiesten als Maupie Staal, Albert Bol, brachten hun soldatenliedjes als bij voorbeeld „Janus de soldaat”, „We zijn in mobilisatie”, en daar dan aan toegevoegd een soubrette, die heel sentimentele liedjes bracht over de oorlogsellende. Er was stof genoeg voor hartverscheurende liedjes, zoals „Zusjes brief”.

Er werd veel gezongen in deze tijd. Populair waren o.a. het Engelse marsliedje „Tipperary”, de Franse liedjes „Madelon de la victoire”, „Mimi d'amour”. Veel Duitse soldatenliedjes hoorde men niet. Alleen Schlagers uit operette's, bijvoorbeeld „Frau Luna”, „De Boemelbaron” en vooral het liedje „Kleine Mädchen müssen schlafen gehen”.

Ook kwamen in ons land de overlevenden van de vergane Engels oorlogsschepen aan. De Engelse matrozen werden in Groningen geïnterneerd. Uit deze geïnterneerden werd een cabaretgezelschap gevormd dat optrad onder de naam „the Timbertown Follies”. Geïnterneerde Duitsers waren in Bergen NH ondergebracht.

In Nederland triomfeerde Louis Davids in de revue „Loop naar de duivel” in Flora. (Iedereen kent het liedje „We gaan naar Zandvoort” uit deze revue.)

Veel succes had in Hoorn ook de Vlaamse dichter-zanger Emile Hullebroeck.

Belangrijke datum is 1 juni 1915 want dan begint de distributie met uitreiking van broodkaarten. De kermis ging weer door en werd als vanouds gevierd, ondanks de moeilijkheden.

Als bijzonderheid speelde Henri ter Hall zijn revue's, zoals gewoonlijk niet in de Parkzaal, maar in de houten schouwburgloge van Jac. Kinsbergen op de Roode Steen. Het was de eerste revue waarin Ter Hall zelf niet als komiek optrad, maar vervangen werd door Joh. Buziau in de rol van Prink Bil Dodda, een Albaanse vorst. Een karikatuur natuurlijk. In 't Park trad toen op het bekende Variëtegezelschap van Faveur.

In januari 1916 waren dijkdoorbraken een reden te meer om inzamelingsacties te organiseren. Hoorn was gespaard, maar grote delen van Noord-Holland waren onder water komen te staan.

Evenementen van diverse organisaties, alles ten behoeve van de slachtoffers van de watersnood. Men was zeer meevoelend, dus er werd flink geofferd.

Om iets te noemen, begin maart werd er in de Parkzalen een groot bal-masqué georganiseerd. Hiervoor was een enorme belangstelling. Er was een geweldige stemming en die bleef tot maandagmorgen 7 uur. En dit alles ten behoeve van de watersnoodslachtoffers.

Eigenlijk een wonderlijke gedachte om uitbundig plezier te maken ten bate van degenen die zo zwaar getroffen waren.

Er waren ook verschillende muziek-, cabaret- en toneelgezelschappen gevormd, die langs de verschillende militaire posten trokken om daar vermaak te brengen. We